

หัวข้อวิทยานิพนธ์	ปัญหากฎหมายเกี่ยวกับคณะกรรมการสรรหาและ ที่มาของสมาชิกวุฒิสภา ตามรัฐธรรมนูญแห่ง ราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550
คำสำคัญ	คณะกรรมการสรรหา / สมาชิกวุฒิสภา / รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
ชื่อนักศึกษา	พิจิตร เกิดจร
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์	รองศาสตราจารย์ ดร.ภูริชญา วัฒนรุ่ง
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม	รองศาสตราจารย์ สุวิทย์ นิ่มน้อย
ระดับการศึกษา	นิติศาสตรมหาบัณฑิต
คณะ	บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี
พ.ศ.	2552

บทคัดย่อ

วิทยานิพนธ์นี้ มีวัตถุประสงค์ที่จะศึกษาถึง ปัญหากฎหมายเกี่ยวกับคณะกรรมการสรรหา และที่มาของวุฒิสภาตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 ซึ่งรัฐธรรมนูญฉบับนี้ นับเป็นรัฐธรรมนูญฉบับแรกและฉบับเดียวของไทย ที่ได้กำหนดให้สมาชิกวุฒิสภามีที่มาอยู่ใน 2 แนวทางคือ มาจากการเลือกตั้ง 76 คน และมาจากการสรรหา โดยคณะกรรมการสรรหา 74 คน เหตุที่ต้องกำหนดให้สมาชิกวุฒิสภามาจากระบบสรรหา ก็เพราะว่า รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ฉบับปี พ.ศ.2540 ซึ่ง กำหนดให้สมาชิกวุฒิสภามาจากการเลือกตั้งนั้น ถูมองว่า ทำให้ได้สมาชิกวุฒิสภาที่มีความยึดโยง กับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร อันก่อให้เกิดรัฐสภาในระบบเครือญาติเพราะว่าการเข้าสู่ตำแหน่งของสมาชิกวุฒิสภาจำต้องอาศัยฐานคะแนนเสียงของสมาชิกสภา ผู้แทนราษฎร หรือ ฐานเสียงของพรรคการเมือง และเมื่อได้รับเลือกแล้ว ก็จำต้องมีความผูกพันหรือผูกโยงและต้องตอบแทนประโยชน์ให้ กับกลุ่มคะแนนเสียงที่ตนเองได้พึงพิง ทำให้สมาชิกวุฒิสภาเกิดความไม่เป็นกลาง ในการที่จะปฏิบัติหน้าที่ คณะร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.2550 จึงได้พยายามแก้ปัญหาดังกล่าวโดยกำหนดให้สมาชิกวุฒิสภาเกือบครึ่งหนึ่งให้มีที่มาจาก การสรรหาโดยกลุ่มบุคคลที่เรียกว่า “คณะกรรมการสรรหา” จำนวน 7 คน ซึ่งคณะกรรมการสรรหาทั้ง 7 คนนี้ ก็มาจาก ประธานองค์กรอิสระต่างๆ จำนวน 4 องค์กรด้วยกันคือ ประธานคณะกรรมการการเลือกตั้ง ประธานผู้ตรวจการแผ่นดิน ประธานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติและประธานคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน และมาจากตุลาการศาลต่างๆ อีก 3 ศาลคือ ประธานศาลฎีกา ประธานศาลปกครองสูงสุดและประธานศาลรัฐธรรมนูญ

จากการศึกษาพบว่า สมาชิกวุฒิสภา ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 นอกจากจะมีอำนาจหน้าที่ ในการพิจารณาลั่นกรองกฎหมายแล้ว วุฒิสภายังมีอำนาจในการ แต่งตั้ง ถอดถอนผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองข้าราชการหรือเจ้าหน้าที่ในองค์กรตรวจสอบต่างๆ อีก ด้วย จะเห็นได้ว่าวุฒิสภาตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย 2550 นี้มีอำนาจมากในการที่จะให้ คุณให้โทษต่อบุคคลในหลายหน่วยงาน แม้กระทั่งมีอำนาจในการที่จะถอดถอนวุฒิสมาชิกด้วยกัน เองด้วยซึ่งอำนาจของ สมาชิกวุฒิสภานั้นถือว่าเป็น 1 ใน 3 ของอำนาจอธิปไตยอันเป็นอำนาจของ ประชาชน ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 3 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.2550 ว่า “อำนาจ อธิปไตยเป็นของปวงชนชาวไทย...”

ดังนั้นเมื่ออำนาจอธิปไตยเป็นของประชาชน แต่ประชาชนกลับไม่มีโอกาสในการที่จะใช้ แต่กลับตกไปอยู่ในอำนาจของคณะกรรมการสรรหา ซึ่งมีเพียง 7 คนเท่านั้น ซึ่งบุคคลทั้ง 7 ต่างก็ไม่มี ความเชื่อมโยงกับประชาชนแต่ประการใด แต่กลับไปมีความสัมพันธ์กับอำนาจของตุลาการเพราะ เหตุว่าคณะกรรมการสรรหาส่วนใหญ่เกือบทั้งหมด ก็มีที่มาจากองค์กรตุลาการทั้งสิ้น และการที่ให้ คณะกรรมการสรรหาไปผูกโยงกับองค์กรตุลาการจึงทำให้อำนาจตุลาการได้ก้าวล่วงเข้าไปสู่อำนาจ ของนิติบัญญัติโดยตรง อันจะทำให้หลักทฤษฎีเรื่องของการแบ่งแยกอำนาจ ขององค์กรที่ใช้อำนาจ อธิปไตยทั้งสาม คืออำนาจนิติบัญญัติ อำนาจบริหาร และอำนาจตุลาการผิดแปลกไป

ทั้งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 ได้มีการยกร่างในขณะประเทศ ชาติอยู่ในภาวะรัฐประหาร ของกลุ่มรัฐประหารเมื่อวันที่ 19 กันยายน 2549 ประธานคณะกรรมการ สรรหาบางส่วนเช่น คณะกรรมการการเลือกตั้ง คณะกรรมการการตรวจเงินแผ่นดิน คณะกรรมการ ป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติเป็นต้น ก็ได้รับการแต่งตั้งมาจากคณะปฏิรูปการปกครอง อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข คณะมนตรีความมั่นคงแห่งชาติ ซึ่งในภายหลัง ประธานคณะ กรรมการเหล่านี้กลายมาเป็นส่วนหนึ่งของคณะกรรมการสรรหา อันพอจะวิเคราะห์ได้ว่าการกล่าว อ้างที่ว่าสมาชิกวุฒิสภาตามรัฐธรรมนูญ 2540 ที่ถูกกล่าวหาว่าไม่มีความเป็นกลาง จึงไม่น่าจะมีเหตุ ผลมากนัก เพราะหากดูผลของการสรรหาของสมาชิกวุฒิสภา ที่มาจากคณะกรรมการสรรหาทั้ง 7 คนนี้ ก็ไม่อาจบอกได้ว่า จะได้สมาชิกวุฒิสภาที่มีความเป็นกลางอย่างไรทั้งไม่มีหลักประกันใดๆ ที่ จะบ่งบอกว่า บุคคลผู้เป็นคณะกรรมการสรรหาที่มีความเป็นกลางเช่นกัน

จากปัญหาที่พบในการศึกษาดังกล่าวเห็นว่า ประเทศไทย ยังใช้ระบบประชาธิปไตยแบบ มีผู้แทนการได้มาซึ่งสมาชิกเพื่อมาทำหน้าที่ในด้านนิติบัญญัติก็ควรให้มีฐานที่มาจากประชาชนเพื่อ ความเชื่อมโยงระหว่างผู้แทนกับประชาชน ดังนั้นผู้ศึกษาจึงขอเสนอแนะ ให้มีการแก้ไขถึงที่มาของ สมาชิกวุฒิสภาในส่วนที่มาจากการสรรหาว่า ให้มาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชน ดังเช่น รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 โดยให้จำนวนสมาชิกวุฒิสภา เป็นไปตามสัดส่วน

ส่วนของประชาชนในแต่ละจังหวัดด้วย

Thesis Title	Legal Problem On Senator Selection Committee And Origin Of The Senators According To The Constitution Of Thailand, B.E. 2550
Keyword	Senator Selection Committee / Senators According / Constitution Of Thailand
Student	Pichit Kerdjorn
Thesis Advisor	Associate Professor Dr. Phuritchaya Watanarung
Thesis Co-advisor	Associate Professor Suwit Nimnoi
Level of Study	Master of Laws
Faculty	Graduate School, Sripatum University Chonburi Campus
Year	2009

ABSTRACT

This thesis is undertaken to study the legal problem on Senator Selection Committee and origin of the senators according to the Constitution of Thailand, B.E. 2550, which is the first and only constitution of Thailand requiring the origin of senators under two procedures, that is, from an election for 76 persons and from the selection by the Selection Committee for 74 persons. The justification for having the senators from the selection system is that the Constitution, B.E. 2540 had required the origin of the senators through the election so it was viewed that the senators were related to the members of parliament. That has caused a parliament with a relative system since the elected senator is relied on the voting base of the member of parliament or the political party. When elected, the senator is required to be obligated or bound and to compensate its voting base. Thus, the senator could perform its duty in a manner with prejudice. The Constitution Drafting Committee of B.E. 2550 had tried to solve this problem by requiring almost half of the senators be selected by the group of seven persons called the “Selection Committee”. The Selection Committee consists of chairman of four independent parties, that is, Chairman of the Election Committee, Chairman of the Ombudsman, Chairman of the National Anti-Corruption Committee and Chairman of the General Auditing Committee and from three courts, that is, Chairman of the Supreme Court, Chairman of the Administrative Court and Chairman of the sConstitution Court.

The study found that the senators according to the Constitution of Thailand, B.E. 2550, have the duty to examine and screen the laws and to appoint, remove the political officers or the officers of various examination agencies. It is evident that the senators are largely empowered by the Constitution, B.E. 2550, to benefit and to penalize persons in several agencies, even to remove the senate member by one-third of the senate, that is, the sovereignty power of the people provided in Article 3 of the Constitution of Thailand, B.E. 2550, that “the sovereignty power is the power of Thai people....”

Therefore, when the sovereignty power is the power of people, the people are provided with no opportunity to exercise such power but it is exercised by the Selection Committee of 7 persons. Such seven persons have no connection with the people at all but the connection is related to the judicial power because most of the Selection Committee are from the judicial organization. The issue that lets the Selection Committee binds to the judicial organization has allowed the judicial power to directly offend the legislative power. The theory of power separation among three organizations exercising the sovereignty powers, that is, legislative power, administrative power and judicial power, has been distorted.

The Constitution of Thailand, B.E. 2550 was drafted when the country was ruled under the coup d’etat by a group of people on September 19, 2006. The chairman member of the Selection Committee such as the Election Committee, the Ombudsman Committee and the National Anti-Corruption Committee were also appointed by the Council of National Security. Later these chairmen have become part of the Selection Committee. Thus the statement that referred that the senators under the Constitution of Thailand, B.E. 2540, were prejudice is not well justified since the outcome of the senator selection committee by the seven-person selection committee does not indicate that the senators are bias and there is nothing to guarantee that the Selection Committee is not prejudice.

The problem found that the study indicates that Thailand is still ruled under the democratic system with representatives of the people. To have a member of parliament perform his duty on the legislative work should refer to the voting base of the people to ensure the connection between the members of parliament and the people. Therefore, I would like to recommend the amendment of the origin of the senators with respect to the selection process to

ensure the direct election of the people like the Constitution of Thailand, B.E. 2540, which allowed the number of senators vary according to the number of the people in each province.